

mig som videre Dokumentation i saa Henseende med den ærede Formands Tilladelse at oplæse den ærede Conseilspræsidents Ord ved 1ste Behandling af Forslag til Lov om Lønningstillæg til Embedsmændene. Der endte den ærede Conseilspræsident saaledes: „Endnu skal jeg tillade mig at rette en Begjæring til det høie Thing, og det er, at man ikke vil sætte det Tillæg, der maatte blive bevilget, ind paa Finantsloven; thi jeg er bange for, at det saa vil blive det Samme som forrige Gang, at det vil møde en Modstand et andet Sted, som gjør, at Resultatet for Embedsmændene bliver det Samme som ifjor, nemlig at de Intet faae. Jeg skal ikke have Noget imod, at de begrænse Loven til den Tid, de maatte finde passende, men jeg maa rigtignok meget indstændig anmode Dem om ikke at optage Forslaget paa Finantsloven“. Naar dernæst den ærede Kultusminister ligeoverfor mig bemærkede, at jeg dog ikke med Rette kunde sige, at Universitetets Status ved det Vædringsforslag, som Flertallet har filllet, vilde blive bedre, end den var ifjor, er det efter Regnskabets rigtigt, men neppe efter Finantsloven, som blev bevilget ifjor; thi hvis Regjeringen havde brugt den Bevilling, som da stod paa Finantsloven til Fuldbetaling af botanisk Have, til Opførelse af Museumsbygningen, vilde Forholdene ifjor have været værre end i Aar, og jeg maa som yderligere Grund til, at vi have kunnet gaa ind paa at stille Universitetet i en forholdsvis mindre heldig Stilling, bruge det Argument, at det, der bevirker Underbalancen for næste Aar, for den allervæsentligste Del er ekstraordinære Udgifter, som, naar de ere gennemførte, ikke vilde komme igjen, nemlig Museumsbygningen i den botaniske Have. Naar den ærede Justitsminister — og det er min tredie og sidste Bemærkning — ikke kunde forstaa, at jeg, der langt stærkere end den ærede Conseilspræsident ved Finantslovens anden og tredie Behandling havde yttret mig meget imod at Lønningstillæg optoges paa Finantsloven, nu kunde være med til at anbefale et Lønningstillæg, som var i den Grad utilfredsstillende som det, der her er Tale om, skal jeg sige, at den ærede Justitsminister meget godt for at faae min Mening frem kunde have henvist til de Ytringer, som jeg brugte i Dag; thi jeg har i Dag ligesaa stærkt udtalt mig imod i og for sig at optage dette Lønningstillæg paa Finantsloven, men Regjeringen har forladt sit Standpunkt og har desværre faaet Landsthinget til ogsaa at forlade det; hvad ville De da have, at vi skulde gjøre? Vi ere nødsagede til at finde os i, at Sagen optages paa Finantsloven, Valget ligger kun mellem, om vi ville tage det ene eller det andet Lønningstillæg. Nu vel, saa tage vi det Lønningstillæg, som vi efter vor Mening finde ikke er i og for sig det bedste, men det efter

Af Udvalgets Formand (Woffen):

den politiske Situation bedste. Hvad det Sidste af den høitærede Minister Ansørte angaar skal jeg i Aften, eller naar det næste Møde bliver afholdt, nærmere komme ind paa denne Side af Sagen.

Bille: Det er kun en lille historisk Erindring, givet af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, som jeg gjerne ønskede at yttre et Par Ord om. Det ærede Medlem mindede om, at i forrige Samling havde han gjort os det Tilbud, at, naar vi blot ville nævne, hvorledes dette Lønningstillæg skulde være indrettet, men til Gjengjæld gaa ind paa, at det blev optaget paa Finantsloven, kunde han forud tilfige os sin egen og sine Venners Understøttelse til at sætte det igjennem, men det Tilbud modtog vi ikke, sagde det ærede Medlem. Det er ganske rigtigt, vi modtog det ikke og kunde ikke modtage det. Der er nemlig det Giendommelige ved det Slags tilsyneladende rundhaandede Tilbud, som stundom komme fra det ærede Medlem og hans Venner, at de gjøres paa Tid, hvor det er umuligt at modtage dem. Ifjor modfattede Landsthinget sig aldeles bestemt at give Lønningstillæg paa Finantsloven, og derfor kom det ærede Medlem frem med sit Tilbud, at, hvad vi vilde have, skulde vi faae, naar vi vilde indsætte det der, hvor det ikke kunde faae Lov at blive staaende. Har Tilbudet fra ifjor imidlertid været alvorlig ment, saa er der den bedste Leilighed til nu at indfri det. Nu er Landsthinget rede til at indsætte Lønningstillæget paa Finantsloven (Afbrudelse), de Herre vilde ogsaa sætte det der — lad da noget af den Rundhaandethed, som ifjor gav sig tilkjende paa et Tidspunkt, hvor den ikke kunde modtages, komme til Anvendelse i Aar. — Nu er det Dieblirket, hvor deres Gavnildhed virkelig kan gjøre sig gjældende. Til det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) skal jeg sige, at de Oplysninger, han nys gav om Stemninger og Forhold, tydelig viste, at det Ugteflak, som er sluttet mellem det forrige Flertal og flere Grupper af Mindretallet, er ikke sluttet af Kjærlighed, men som saa mange andre lignende Forbindelser: par dépit.

Formanden: Inden jeg giver den ærede Ordføreren Ordet, skal jeg gjøre opmærksom paa, at det bebudede Vædringsforslag, som ved en Inkurie ikke er indkommen i Listen, nu foreligger. Det er en Afvigelse fra Forretningsordenen, at det modtages under Forhandlingerne; men hvis Ingen forlanger Afstemning derover, anser jeg Samtykket dertil som meddelt og optager det under Forhandlingen af dette Affnit. (Ophold)

Det er saaledes optaget.

Det omdelte Vædringsforslag var saalydende:

Til § 18.

A. 1. b. Summen 1,240 Kr. forhøjes med 1,280 Kr.